

РЕШЕНИЕ

№ 3826

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **481** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 203 и сл., вр. чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

С искова молба, вх. № 1818/19.01.2022 г. от името на [фирма] адвокат – пълномощник е предявил против ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ претенции за обезщетяване на имуществени вреди, в общ размер на б 350 991, 29 лева, във връзка с отменена от Върховния административен съд, с Решение № 2194/18.02.2019 г., по адм. дело № 13977/2019 г. ЗАПОВЕД № 03-РД/2615, от 27.06.2018 г. на изпълнителния директор на Фонда, с която е отказано финансиране на дружеството – ищец, на стойност 1 927 892 лева, по Заявление за подпомагане № 02/04/1/0/00281, от 22.11.2016 г.

В съдебното производство ищецът, чрез упълномощения адвокат уточнява и поддържа искиви претенции за заплащане на обезщетение, за претърпени имуществени вреди, дефинирани (уточнени) като:

1. 963 946 лева „преки и непосредствени имуществени вреди“, изразяващи се в пропуснати ползи, равняващи се на размера на незаконосъобразно отказаната субсидия (без ДДС) по проект ИД № 02/04/1/0/00281, с наименование „Закупуване на оборудване, специализирана земеделска техника и внедряване на софтуерен продукт във ферма за гушене на патици, порода „М.“ в [населено място], [община], област Б.“, заедно със законната лихва (89 975, 49 лева), считано от 18.02.2022 г. (датата на постановяване Решение № 2194/18.02.2019 г. на ВАС, по адм. дело № 13977/2019 г.),

до датата на исковата молба – 19.01.2022 г.;

2. 348 655, 03 лева, представляващи законна лихва от датата на издаване на незаконнообразната Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г., до датата на настоящата искова молба – 19.01.2022 г.;

3. 912 915, 29 лева, представляващи нереализирана търговска печалба от непродадена продукция угоени патици за 2019 г., 2020 г. и за периода 01.01.2021 г.-18.02.2021 г. по бизнес плана на проект ИД № 02/04/1/0/00281, заедно със законна лихва от завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането;

4. преки и непосредствени имуществени вреди, изразяващи се в реално претръпени загуби, както следва:

а) 1 572 842, 22 лева претендирана и частично погасена (в размер на 1 500 000 лева) неустойка по договор от 04.01.2018 г. с [фирма], заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането;

б) 2 552 632, 75 лева претендирана и частично погасена неустойка (в размер на 2 500 000 лева), по Договор от 31.01.2018г. с [фирма], заедно със законната лихва върху сумата, от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът, освен представените писмени доказателства, на които основава претенциите си, ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза (л. 146 от делото), прието без оспорване от ответника. Претендира възстановяване на направени разноски за водене на делото, включващи и адвокатско възнаграждение, съгласно списък (л. 167). Представя допълнително писмена защита. Твърди, че претендираното от ответника адвокатско възнаграждение е прекомерно, съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото.

Адвокатът, упълномощен от Държавен фонд „Земеделие“ оспорва исковата молба, както по отношение основанието, така и относно размера на претенциите. Желает присъждане на адвокатско възнаграждение и възразява за прекомерност на претендираното такова от страна на ищеца. Представен е писмен отговор (л. 122 от делото), с който е заявил становище за: неоснователност и недоказаност на исковите претенции, с доводи, че (цитати): отменяйки с Решение № 2194/ 18.02.2021 г. по адм. д. № 13977/2019 г. заповедта, Върховният административен съд не е решил спора по същество, понеже „в мотивите не е установено, че изпълнителният директор на ДФЗ е следвало да уважи изцяло заявлението за подпомагане на [фирма]“; „отказаната субсидия не представлява пропусната полза за ищеца - административното производство по одобряването/отказването на подаденото заявление за финансиране е възстановило своята висящност, следователно, неполучаването на финансиране не е пряка и непосредствена последица от издаването на незаконнообразен административен акт, нито от неговата отмяна по съдебен ред“; нереализираните печалби по инвестиционния проект не представляват пропусната полза за ищеца; претендираните пропуснати ползи са свързани с неосъществено увеличение на имуществото, за което следва да съществува сигурност, че ще настъпи; в процесния случай не може да се установи сигурност на осъществяване на печалби, още по-малко размерът на тази печалба може да бъде определян, съгласно бизнес - плана, предвид огромното количество административни производства, които се водят срещу бенефициери, които не са изпълнили своя бизнес-план в нарушение на поетите задължения; бизнес - планът е единствено прогноза, направена от самото дружество и липсва сигурност, че ще бъдат реализирани печалби точно в тези размери, в случай че

финансовата помощ е предоставена; погасените чрез прихващане неустойки не представляват претърпяна загуба, която да се намира в пряка и непосредствена връзка с отменената заповед.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази характера на производството от процесуална страна, както и заявените с исковата молба претенции, доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

За да претендира обезщетяване за претърпени имуществени вреди и пропуснати ползи, така както са обобщени по – горе в настоящото решение, ищецът се позовава на следните факти, по които страните не спорят, понеже се установяват от приетите по делото писмени доказателства.

[фирма] е вписано в Търговския регистър през 2016 г. Предметът му на дейност е „производство и покупка на стоки и други вещи, с цел продажба в първоначален, преработен или обработен вид, отглеждане на домашни птици. Регистрирано е и като земеделски производител. Като код на икономическа дейност (КИД2008) е деклариран „0147 – отглеждане на домашни птици“. Според заключението на съдебносчетоводната експертиза, анализиращо счетоводни документи и оборотни ведомости: за периода 2016 г. – 2021 г. дружеството е извършвало дейност по отглеждане и продажба на патици, като приходите за 2016 г. са в размер на 15 000 лева, а за 2017 г. - 13 350 лева; през 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. дружеството няма реализирани приходи от отглеждане на патици и не е извършвало основната си дейност.

На 22.11.2016 г. от [фирма] е подадено Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/00281 по подмярка „4.1. - Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка „4 - Инвестиции в материални активи“, „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. -2020 г.“, по реда на Наредба № 9/21.03.2015 г. Предметът на инвестицията по заявлението е „Закупуване на оборудване, специализирана земеделска техника и внедряване на софтуерен продукт във ферма за гушене на патици, порода „мюлар“ в [населено място], [община], област Б.“. Общата стойност на проекта е 1 927 892 лева (без ДДС). Заявлението за подпомагане включва разходи за закупуване на технологично оборудване (клетки за гушене, водно-охладителна система, машина за гушене и др.), като общата стойност на финансирането от страна на Държавата е следвало да бъде в размер на 50 % от стойността на проекта, или 963 946 лева. С Наредба № 9/21.03.2015 г. „за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“, мярка 4 „Инвестиции в материални активи“, от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.“ са уредени условията и редът за прилагане на подмярката, целите на подпомагането и обхватът на дейностите, изискванията към кандидатите и финансовите условия. По това заявление изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ се е произнесъл със Заповед № 03-РД/2615, от 27.06.2018 г., като е отказал финансиране на дружеството – ищец, по Заявление за подпомагане № 02/04/1/0/00281, от 22.11.2016 г. Заповедта е оспорена пред Административен съд – Бургас, по адм. дело № 3429/2018 г., но първоинстанционният съд е отхвърлил оспорването с Решение № 1569/03.10.2019 г. (л. 29). С Решение № 2194/18.02.2021 г., по адм. дело № 13977/2019 г., по описа на ВАС е отменено решението на Административен съд – Бургас и вместо него е

постановена отмяна на Заповед № 03-РД/2615, от 27.06.2018 г., като административната преписка е изпратена на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за ново произнасяне по заявлението. Такова произнасяне не е последвало, понеже заявлението е за финансиране по програмен период 2014 г. – 2020 г., а финансиране (предвид условията на ЕК) не може да бъде извършено със средства, предвидени за следващ програмен период – факт, който не бе отречен от ответника в настоящото съдебно производство.

За доказване съответствие с изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредбата пред административния орган и с исковата молба е представен договор за изработка от 30.09.2016 г., сключен с [фирма] (възложител) и изпълнител [фирма], според който е изпълнителят е приел да отгледа 1 000 бр. патици, предоставени му от възложителя, в животновъден обект номер 4137-0362, регистриран на името на [фирма], находящ се в землището на [населено място], [община], Област П.. В периода м.10 – м.12. 2016 г. от [фирма] е осчетоводена издадена от [фирма] фактура № [ЕГН]/30.09.2016 г. за доставка на „патици, мъжки“-1 000 броя“, единична цена 8 лева, както и фактура за доставка на фураж. С фактура № [ЕГН]/01.11.2016 г., издадена от [фирма] на [фирма] е документирана доставка на „охранени патици- 1 000 броя“, единична цена 15 лева. Тези факти са проверени и признати от двете съдебни инстанции (Административен съд – Бургас и ВАС), в производството по оспорване на процесната Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. С исковата молба са представени по делото още: бизнес план, свързан с проекта, с който [фирма] е кандидатствало (л. 52); коментирания по – горе фактури (л.л. 80, 81); договорът от 30.09.2016 г. (л. 84) с [фирма] и анекс към него; опис на патици – 1 000 броя; споразумителен протокол за насрещни вземания и задължения, от 31.12.2016 г. (л. 88) между [фирма] (длъжник) и кредитора [фирма]; договор от 04.01.2018 г. за доставка на отгледани патици, с доставчик [фирма] и купувач [фирма] (л. 93), според който, за периода от 01.01.2019 г. първото дружество се задължава да доставя годишно по 48 768 +0/5 % броя отгледани женски патици порода „мюлар“; договор от 31.01.2018 г. (л. 103), с който [фирма] се е задължило да доставя на [фирма] годишно по 47 520 + 0/-5 % броя угоени патици за клане, на партиди по 990+0/-5 % седмично, за периода от 15.01.2019 г., до 31.12.2023 г., при единична цена за брой угоена патица – 29, 40 лева (без ДДС). Тези договори не били изпълнени от страна на [фирма], чието твърдение е, че причината за неизпълнение се дължи на отказаното със Заповед № 03-РД/2615, от 27.06.2018 г. (отменена) финансиране.

Позовавайки се на описаните факти и обстоятелства дружеството - ищец твърди, че от отменената Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г., с която е отказано финансиране на проекта е претърпяло дефинираните по т.т. 1 - 4 по – горе в настоящото решение вреди, респ. – пропуснало е да реализира ползи от дейността си, защото: е отговаряло на всички изисквания на Наредба № 9/ 21.03.2015 г. за отпускане на финансирането, което се установява с представените към заявлението документи (анкетна карта и анкетни формуляри, издадени по реда на § 4 ПЗР ЗПЗП, декларация - образец за изчисление на минималния стандартен производствен обем (СПО) на стопанството през текущата стопанска година, към момента на кандидатстването; в стопанството му се отглеждали 1 000 бр. патици; планирайки финансиране от ДФЗ по посочения проект и във връзка с подобряване позициите на пазара за търговия с патици ищецът е сключил договори със свои бизнес - партньори, които да му гарантират възможност за

реализация на отгледаните патици и устойчивост на бизнеса; проектът е предвиждал закупуване на технологично оборудване (закупуване, монтаж и пуск в експлоатация на клетки за угодване, съвременни машини за угодване, теглилки, съоръжения за охлаждане и табло за управление и контрол в 12 халета, внедряване на софтуерен продукт и закупуване на специализирана земеделска машина) за ферма, за угодване на патици порода „мюлар“, като за целта били наети всичките 12 производствени помещения (халета) за угодване на патици във фермата в [населено място]; предвидено било да бъдат закупени отгледани патици на възраст 60-75 дни, при средно живо тегло 3.5 кг/брой, които да се угодват в продължение на 12 -14 дни, до достигане на средно живо тегло 6 кг/брой, в съотношение 40 % женски 60 % мъжки патици и 2, 5 % смъртност при угодване; капацитетът на наетите помещения след монтиране на нови клетки за угодване (гушене), предвидени за закупуване по проекта е следвало да бъде 6 096 места за угодване (12 халета x 508 места във всяко хале), при продължителност на производствения цикъл 12-14 дни; при 24 цикъла на година и заредени за угодване (гушене) 146 304 патици (6096 места по 24 цикъла) годишния капацитет на фермата е трябвало да бъде 146 304 броя, от които 142 646 броя патици за дроб за реализация на пазара (97, 5 %) и 3 657 броя (смъртност при угодването) брак (2, 5 %), записан в бизнес - плана като продукция за собствено потребление; с бизнес-плана е заложено през първата година фермата да работи с 50 % натовареност, като поетапно, в края на четвъртата година да бъде достигнат предвиденият по технология максимален капацитет; липсата на финансиране от ДФЗ, заложено в бизнес – плана се е отразила пряко върху реалната възможност да бъде осъществен успешно проектът, понеже [фирма] не успяло да закупи необходимото оборудване за изпълнение на заложените в бизнес - плана срокове за доставка и угодване, и количества за реализиране на пазара патици; неизпълнението на договорите с [фирма] и с [фирма] довело до заплащане на неустойки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че исковата молба е процесуално допустима за разглеждане по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл. 1 ЗОДОВ.

Исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл.чл. 203-206), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове. За да възникне правото на обезщетяване, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: причинена вреда (в случая – имуществена), уточнена и като пропуснати ползи); пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния административен акт (Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г.) и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иск като процесния е (чл. 204, ал. 1 АПК) административният акт да бъде отменен „по съответния ред“ - в случая – Решение № 2194/18.02.2019 г. на ВАС, по адм. дело № 13977/2019 г.

Предвид така очертаня фактически състав и по аргумент от чл. 4 ЗОДОВ, на изследване в процесния случай подлежи: 1. причинени ли са на ищеца твърдените от него имуществени вреди , съответно - пропуснал ли е да реализира ползи (печалба), заради незаконосъобразната Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г.; 2. установява ли се пряка и непосредствена причинна връзка между тази заповед и настъпилите

имуществени вреди, респ. – пропуснати ползи.

По основателността на исковата молба.

I. Относно твърдението за нереализирана търговска печалба, в размер на 912 915, 29 лева, представляващи непродадена продукция угоени патици за 2019 г., 2020 г. и за периода 01.01.2021 г. - 18.02.2021 г., съгласно бизнес - плана на проект ИД № 02/04/1/0/00281, заедно със законна лихва от завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането.

В тази част исковата молба Съдът преценява като основателна и доказана.

Така формулирана претенцията сочи на твърдение за пропуснати ползи от това, че като не е получило субсидия, в размер на 963 946 лева (без ДДС) дружеството – ищец се е оказало в невъзможност (предвид изложеното по горе и поради липса на очакваните финансови средства) да закупи: а) патици порода „мюлар“ на възраст 60-75 дни, при средно живо тегло 3.5 кг/брой, които да се угояват в продължение на 12 -14 дни, до достигане на средно живо тегло 6 кг/брой, в съотношение 40 % женски 60 % мъжки патици и 2, 5 % смъртност; б) технологично оборудване (клетки за угояване, съвременни машини за угояване, теглилки, съоръжения за охлаждане, и табло за управление и контрол в 12 халета, внедряване на софтуерен продукт и на специализирана земеделска машина) за фермата в [населено място]. Незакупуването на патици и на оборудването е причина да не бъдат изпълнени задълженията по договорите с [фирма] и [фирма] и да не бъдат реализирани печалби (ползи) от продажби на птиците.

Като „пропуснатата полза“ следва да се приеме осуетяване на възможност за реално увеличаване имуществото на едно лице, в резултат от незаконосъобразен административен акт. Според чл. 82 от Закона за задълженията и договорите, „обезщетението обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението...“ „На обезщетяване подлежат не всички пропуснати ползи, а само тези, които са били предвидими за страните по сделката, към момента на пораждаване на задължението и са пряка и непосредствена последица от неговото неизпълнение. Това са ползите, чието пропускане, с оглед специфичните за случая обстоятелства и при проявена грижа на добрия стопанин/добрия търговец, страните са могли и са били длъжни да предположат и което е причинено именно от неизпълнението, т. е. което представлява негов необходим и закономерен резултат“. Пропускането от [фирма] да реализира ползи е пряка и непосредствена последица от отказа на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, обективиран с отменената от Съда Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г., понеже: за изпълнение на договорните си ангажименти към [фирма] и [фирма] ищецът е разчитал да получи субсидията по проекта, но като не е получил тази субсидия, тези ангажименти не са били изпълнени и като краен резултат договорите са били прекратени, а ищецът е понесъл отговорност за неустойки. Хронологията на административното производство, приключило с издаване на отменената

Заповед № 03-РД/2615, от 27.06.2018 г. на изпълнителния директор на Фонда показва, че по подаденото на 22.11.2016 г. заявление за подпомагане администрацията на ответника е реагирала едва на 04.12.2017 г., с изпращане на уведомително писмо № 2044, с изх. № 01-2600/7403, с което от кандидата са изискани доказателства по чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 9/2015 г. Упоменатото в заповедта становище от ОДБХ –П. е било изискано с писмо от 31.03.2018 г. Принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания са конкретно изражение на принципа за законност – чл. 4 АПК. Касае се за формирано у дружеството – ищец, с едноличен собственик на капитала оправдано (легитимно) очакване, че ще бъде субсидиран от ДФ „Земеделие“, тъй като: е имало предмет на дейност именно отглеждане и търговия с патици; представило е необходимите за кандидатстване документи; дружеството несъмнено е попадало в обхвата на подмярка „4.1. Инвестиции в земеделските стопанства“, дефиниран с чл. 4 от вече цитираната Наредба № 9/21.03.2015 г. Оправданото правно очакване в случая е формирано, както от наличието на проекта, по който дружеството – ищец е кандидатствало, така и от установените със специалната Наредба № 9/21.03.2015 г. правила и условия от една страна и от друга – добросъвестно формираната у едноличния собственик на капитала на [фирма] вяра в това, че отговаря на условията. Каза се, че вещото лице оценява бизнес-плана като „изпълним в пазарни условия“, т.е. – очакванията на ищеца са били реалистични. По делото на Административен съд – Бургас, посредством изготвена съдебносчетоводна експертиза е установено, че за времето от м.10.2016 г., до м.12.2016 г. [фирма] е осчетоводило фактура, с предмет на доставка „1 000 броя мъжки патици“ и такава за доставка на храна. Налични са и коментирани с касационното решение за издадени на [фирма] от [фирма] фактури за доставки на патици. В тази връзка е неоснователно абстрактното възражение (аргумент) на ответника, заявено с отговора на исковата молба, за „огромно количество административни производства срещу бенефициери, които не са изпълнили своя бизнес-план...“.

Противно на становището на ответника, изразено в отговора на исковата молба, с Решение № 2194/18.02.2019 г. по адм. дело № 13977/2019 г. съставът на ВАС е изложил конкретни мотиви срещу доводите на административния орган да откаже със Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г. финансиране на проекта. Мотивите на касационния съд дават основание да бъде прието, че [фирма] е отговаряло на регламентирания условия за финансиране, понеже са опровергани изцяло доводите на административния орган да откаже финансиране на проекта. Така, касационният съд е приел, че: „извън компетентността на административния орган е да цени клаузите на договора (с [фирма]) и въз основа на това да приеме, че се касае не за договор за изработка, а за покупко- продажба; неправилен е изводът на административния орган, че представения договор за изработка съдържа белези на договор за покупко-продажба - напротив, установява се, че възложителят е собственик на

патета, животновъдният обект е регистриран на негово име; [фирма] не е следвало да се регистрира самостоятелно, като ползвател на животновъдният обект. Видно е, че отказът е мотивиран само с разсъждения, относно характера на договора между кандидата и [фирма].

Несъмнено положителният отговор на Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/00281 е бил от изключителната компетентност на административния орган – изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“. С оглед на това и по аргумент от чл. 228, вр. чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК касационният съд не е следвало да „установи задължение на изпълнителния директор да уважи заявлението и да преведе заявената от ищеца сума“, както се сочи в писмения отговор, но това обстоятелство не нарушава наличието на пряка причинна връзка между незаконосъобразната заповед и причинените имуществени вреди. Вещото лице, изготвило заключението на съдебносчетоводната експертиза е обосновало отговорите на въпроси № 1 и № 2 (л. 151, л. 156 и л.л. 149, 150 от делото) със следните констатации: според бизнес-плана в производствената програма е предвидено, през първата прогнозна година дружеството да реализира 50% от капацитета на фермата, през втората 60%, през третата 70%, а през четвъртата и петата прогнозни години да бъде достигнат пълният капацитет; приходите са изчислени на база пълен капацитет на фермата от 146 304 бр. патици за една календарна година; според описаните в бизнес-плана прогнозни числа се установява, че предвиждането е било да бъдат реализирани 97,5% или 142 646, 40 бр. по договорена цена от 29,40 лв./бр., или приходи за една пълна година, в размер на 4 193 804.16 лв. На база на така планираните приходи вещото лице е изчислило в процентно съотношение за всяка година, както следва: за **2019 г.**: заложен приходи, в размер на 2 096 902 лв. или 50% от пълния капацитет 4 193 804, 16 лв.; заложените разходи - 770 504 лв. (разходи за суровини, материали и външни услуги, разходи за заплати и социални осигуровки, други разходи - ток, вода, телефон и пр., разходи за лихви); при така посочените параметри заложената печалба е в размер на **326 398.00 лв.**; за **2020 г.**: заложените приходи са в размер на 2 516 282 лв., или 60% от пълния капацитет от 4 193 804, 16 лв.; заложените разходи са 2 015 537 лв. (за суровини, материали и външни услуги, за заплати и социални осигуровки, други разходи - ток, вода, телефон, разходи за лихви и пр.); при така посочените параметри заложената печалба е в размер на **500 745 лв.**; за **2021 г.** - по бизнес – плана е следвало да бъдат реализирани приходи от 70%, от пълния капацитет или 2 935 662, 91 лв.; по зададения на вещото лице за анализ период 01.01.2021 г. - 18.02.2021 г. е необходимо да се изчисли пропорционално на описаните по-горе приходи, прихода за 49 дни от 365 дни или резултатът е 13,424657534% по 2 935 662, 91 лв.; след така направените изчисления приходите, които дружеството би реализирало за посочения период са в размер на 394 102, 70 лв.; заложените разходи за този период са 309 507 лв. (13,424657534% от общата сума на разходите), които включват разходи за суровини, материали и външни услуги, разходи за заплати и социални

осигуровки, други разходи - ток, вода , телефон, разходи за лихви и разходи за данъци; за периода 01.01.2021 г. - 18.02.2021 г. по заложените параметри в бизнес-плана, дружеството би реализирало печалба, в размер на **84 595,70 лв.** В заключението си (отговори на въпрос № 2 и въпрос № 1) вещото лице обобщава, че: с оглед *„предвидените разходи за закупуване на патици, високотехнологично оборудване за угодването им, наемането на специализиран персонал, наемането на подходящи помещения, съпоставени с очакваните за реализиране приходи, представеният бизнес план е изпълним в пазарни условия“*; *„пропуснатите ползи от нереализиране на бизнес - плана за 2019 г., 2020 г. и за периода от 01.01.2021 г., до 18.02.2021 г., като се вземе предвид заложената печалба са общо, в размер на 911 738, 70 лв.“*. Претенцията на ищеца е за сумата от 912 915, 29 лева, т.е. – с 1 176, 59 лева повече. С други думи исковата молба е основателна и доказана в тази част, за сумата от общо 911 738, 70 лв., равняваща се на размера на приходите (пропуснати ползи), които [фирма] би реализирало от продажба на патици порода „М.“ в [населено място], [община], област Б.“, при условията на договорите, сключени с [фирма] и с [фирма]. Върху сумата от общо 911 738, 70 лв. следва да бъдат присъдени и законните лихви, считано от датата на исковата молба - 19.01.2022 г., до окончателното плащане на обезщетението, така както е заявено с исковата молба. За сумата от 1 176, 59 лева исковата молба в тази част е неоснователна и недоказана.

II. Като частично основателна и доказана Съдът преценява частта от исковата молба за обезщетяване на имуществени вреди: а) 1 572 842, 22 лева претендирана и частично погасена неустойка по договора от 04.01.2018 г. с [фирма], заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането; б) 2 552 632, 75 лева претендирана и частично погасена неустойка по договора от 31.01.2018 г. с [фирма], заедно със законната лихва върху сумите, от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането.

Дружеството – ищец представя по настоящото дело и: решение от 04.01.2021 г. на Арбитражен съд *ad hoc*, при Б. (л. 97), видно от което: [фирма] е предявило срещу [фирма] искова молба с обективно съединени искове за заплащане на: 1 280 160 лева неустойка по договора от 04.01.2018 г. (л. 93 от делото); 121 980, 56 лева лихви за забава върху главницата, за периода от 01.01.2019 г., до 09.12.2019 г.; решение от 04.01.2021 г. на Арбитражен съд *ad hoc* при Б. (л. 106), видно от което [фирма] е предявило срещу [фирма] искова молба с обективно съединени искове за заплащане на: 2 095 632 лева неустойка по договора от 31.01.2018 г. (л. 103); 221 805, 46 лева лихви за забава върху главницата, за периода от 21.12.2018 г., до 05.01.2020 г. С двете арбитражни решения са уважени изцяло исковите претенции на [фирма] и на [фирма], както следва: [фирма] е осъдено са заплати на [фирма] 1 280 160 лева неустойка по договора от 04.01.2018 г. и 121 980, 56 лева лихви върху главницата, за периода от 01.01.2019 г., до 09.12.2019 г. (общо – 1 402 140, 56

лева), както и законните лихви за периода от 10.12.2019 г., до окончателното изплащане; [фирма] е осъдено са заплати на [фирма] 2 095 632 лева неустойка по договора от 31.01.2018 г. и 221 805, 46 лева законни лихви за периода от 21.12.2018 г., до 05.01.2020 г. (общо – 2 317 437, 46 лева), както и законните лихви за периода от 06.01.2020 г., до окончателното изплащане. Представено е и Споразумение от 02.04.2021 г. (л. 112), между [фирма] и [фирма] за извършено прихващане на насрещни задължения, като към сбора от сумите по арбитражното решение (1 402 140, 56 лева главница и лихви) е включено и задължението за заплащане на присъдените с решението законни лихви за периода от 10.12.2019 г., до 02.04.2021 г. (датата на споразумението), изчислени на 170 701, 66 лева. [фирма] се е съгласило да прихване сумата от 1 500 000 лева, която е имало като вземане от [фирма], за задължението си по арбитражното решение от 04.01.2021 г., с което е осъдено да заплати на последното неустойка и лихви. С прихващането са погасени задължения на ищеца към [фирма], по договора от 04.01.2018 г., общо в размер на 1 500 000 лева. След направеното прихващане [фирма] (според споразумението) продължава да дължи на [фирма] 72 842, 22 лева - остатък от законна лихва, от датата на подаване на исковата молба пред арбитражния съд (10.12.2019 г.), до окончателното плащане на главницата - 02.04.2021 г. Представено е и Споразумение от 12.02.2021 г. (л. 114) за прихващане на взаимни задължения, сключено с [фирма]. Според това споразумение, след прихващане на сумата от 2 500 000 лева дружеството-ищец е останало длъжник с 52 632 75 лева. Тези споразумения не бяха оспорени от страна на ответника. Вещото лице, изготвило заключението на съдебносчетоводната експертиза, като анализиращо предоставените от [фирма], [фирма] и [фирма] счетоводни документи и извлечения от счетоводните регистри, вкл. мемориални ордери за платени суми категорично заключава, че длъжимите от [фирма] неустойки по договора за доставка на отгледани патици, от 04.01.2018 г. и договор за покупко-продажба на угоени патици, от 31.01,2018 г. са отразени в съответните счетоводни регистри. Начинът на отразяване е описан подробно в експертното заключение, в така наречената „констативно – съобразителна част“. Каза се по – горе, че заключението на експертизата не бе оспорено от страна на ответника. Съдът също не намира основания да го дискредитира, като приема, че [фирма] реално се е задължило към дружествата – кредитори със сумите, посочени в коментиранияте две споразумения за прихващане, а именно: 1 500 000 лева към [фирма] и 2 500 000 лева към [фирма].

Наличието в договорите с [фирма] и [фирма] на арбитражни клаузи, съответстващи на чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от Закона за международния търговски арбитраж определя и компетентността на арбитражния съд ad hoc, постановил коментиранияте по – горе решения от 04.01.2021 г. А. съд е констатирал наличието на уговорени с договора от 04.01.2018 г. с [фирма] и с този от 31.01.2018 г., с [фирма] неустойки за неизпълнение. Арбитражните решения са породило съответните за страните правни последици, а именно – парични

задължения, в тежест на [фирма]. Последващите прихващания на взаимни задължения, за които са представени доказателства, не променят характера на присъдените в тежест на дружеството договорни неустойки и съответстващите им лихви за забава. Задълженията за неустойки представляват вреда за ищеца, причинена му в резултат на невъзможността да изпълнява задълженията си по договорите с [фирма] и [фирма]. Тази невъзможност, според Съда е в съотношение на пряка зависимост, конкретно от незаконосъобразната Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г. на изпълнителния директор, на ДФ „Земеделие“. Исковата молба обаче е основателна и доказана до размера на съответните суми, които са предмет на двете споразумения за прихващане – 1 500 000 лева към [фирма], по договора от 04.01.2018 г. и 2 500 000 лева към [фирма], по договора от 31.01.2018 г. За претендираните размери над тези, съответно: 72 842, 22 лева и 52 632, 75 лева исковата молба е неоснователна и недоказана. Отразените в споразуменията суми, останали като задължения към [фирма] (72 842, 22 лева) и [фирма] (52 632, 75 лева) не представляват имуществени вреди за ищеца, понеже с тези суми не е намалено имуществото на [фирма], тъй като те реално не са платени.

III. Относно твърдението за причинени „преки и непосредствени имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи, равняващи се на размера на незаконосъобразно отказаната субсидия“ (без ДДС), в размер на 963 946 лева по проект ИД № 02/04/1/0/00281, с наименование „Закупуване на оборудване, специализирана земеделска техника и внедряване на софтуерен продукт във ферма за гушене на патици, порода „М.“ в [населено място], [община], област Б.“, заедно със законната лихва (89 975, 49 лева), считано от 18.02.2022 г. (датата на постановяване Решение № 2194/18.02.2019 г. на ВАС, по адм. дело № 13977/2019 г.), до датата на исковата молба – 19.01.2022 г.

В тази част исковата молба е неоснователна. Този извод Съдът мотивира със становището си, че останалите части от исковата молба (т.т. I и II) акумулират и това искане. Именно неосигуряването на очакваното финансиране на проекта „Закупуване на оборудване, специализирана земеделска техника и внедряване на софтуерен продукт във ферма за гушене на патици, порода „мялар“ в [населено място], [община], област Б.“, за което е на 22.11.2016 г. от [фирма] е подадено Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/00281 по подмярка „4.1. - Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка „4 - Инвестиции в материални активи“, „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. -2020 г.“ е довело до причиняване на имуществени вреди и пропускане на ползи, за което бяха изложени мотиви по – горе в настоящото решение. С оглед на това е недопустимо Съдът да признае веднъж наличие на пропуснати ползи (т. I от решението - нереализирана търговска печалба, в размер на 911 738, 70 лв., представляващи непродадена продукция угоени патици за 2019 г., 2020 г. и за периода 01.01.2021 г.-18.02.2021 г., съгласно бизнес - плана на проект ИД № 02/04/1/0/00281) и на имуществени вреди, изразяващи се в платени неустойки и лихви по договорите с [фирма] и [фирма] (т. II от решението), и

едновременно с това да присъди в полза на ищеца 963 946 лева, представляващи размера на неполученото финансиране.

IV. Исковата молба е неоснователна и в частта, относно искането за обезщетяване със сумата от 348 655, 03 лева, изчислена от ищеца като „законна лихва от датата на постановяване на незаконосъобразния акт (Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г.), до датата на исковата молба – 19.01.2022 г.

Определянето на лихви върху обезщетение е уредено с нормите на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите. Както вече се каза заповедта, от отмяната на която ищецът черпи основанията си за исковите претенции (Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г.) е отменена от ВАС като незаконосъобразна, с влязло в законна сила на 18.02.2021 г. решение и това е денят, от който длъжникът ДФ „Земеделие“, за целите на обезщетяването на вреди е изпаднал в забава. В същия смисъл е и т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ВКС, по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. Законните лихви върху обезщетението следва да бъдат начислявани, считано от 18.02.2021 г., до окончателното изплащане, но не и от 27.06.2018 г., когато е издадена процесната заповед.

В обобщение на горното Съдът приема, че исковата молба: А/ е основателна и доказана в частта, относно: нереализирана търговска печалба, в размер на 911 738, 70 лева, представляващи непродадена продукция угоени патици за 2019 г., 2020 г. и за периода 01.01.2021 г. - 18.02.2021 г., съгласно бизнес - плана на проект ИД № 02/04/1/0/00281, заедно със законна лихва от завеждане на исковата молба (19.01.2022 г.), до окончателното изплащане на вземането, като за претендирания размер от 912 915, 29 лева (за размера от 1 176, 59 лева) е неоснователна и недоказана, предвид заключението на съдебносчетоводната експертиза; Б/ е основателна и доказана в частта за обезщетяване на имуществени вреди: а) 1 500 000 лева, представляващи претендирана и частично погасена неустойка по договора от 04.01.2018 г. с [фирма], заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането; б) 2 500 000 лева претендирана и частично погасена неустойка по договора от 31.01.2018 г. с [фирма], заедно със законната лихва върху сумите, от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането. Над тези суми, за претендираните размери, съответно - 1 572 842, 22 лева и 2 552 632, 75 лева исковата молба в тази част е неоснователна и недоказана; **В/ е неоснователна и недоказана в частите, относно:** причинени „преки и непосредствени имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи, равняващи се на размера на незаконосъобразно отказаната субсидия“ (без ДДС), в размер на 963 946 лева по проект ИД № 02/04/1/0/00281; обезщетяване със сумата от 348 655, 03 лева, изчислена като „законна лихва от датата на постановяване на незаконосъобразния акт (Заповед № 03-РД/2615/27.06.2018 г.), до датата на исковата молба – 19.01.2022 г.

Така очертаният изход на делото определя като частично основателна, съразмерно на уважената част от исковата молба претенцията на ищеца за

възстановяване разноските (депозит за вещо лице) и заплатено възнаграждение за адвокат, за процесуално представителство по настоящото дело. Ищецът е заплатил: общо 860 лева за възнаграждение на вещото лице; 34 207 лева възнаграждение на адвоката (л.л. 167-173 от делото); 50 лева държавна такса за образуване на делото (л. 117), при дължима такава, в размер на 25 лева. Както е обобщено от Съда с доклада по чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, общият размер на исковите претенции е 6 350 991, 29 лева. С оглед сумата и предвид чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Съдът не намира заплатеното на адвоката възнаграждение за прекомерно, по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК. На същите основания Съдът не приема за прекомерно и възнаграждението (34 299 лева), което ответникът е заплатил на адвокатското дружество.

Съобразявайки горното, съразмерно на уважената част от исковата молба (за сумата от 4 911 738 лева) ответникът следва да бъде осъден да заплати (възстанови) на ищеца разноските за водене на делото и възнаграждението за адвокат, които са в общ размер на 26 966 лева. От друга страна, предвид частичното отхвърляне на исковата молба (за размер от общо 1 439 253 лева) и на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника, съразмерно на отхвърлената част от исковата молба 2 651 лева възнаграждение за адвокат.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, вр. чл. 10, ал. 3, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

По исковата молба, вх. № 1818/19.01.2022 г. от [фирма]:

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Х. Б. обезщетения за причинени имуществени вреди, в резултат на отменена от Съда Заповед № 03-РД/2615, от 27.06.2018 г., издадена от изпълнителния директор на същия фонд, в размер на **911 738, 70 лв.** (деветстотин и единадесет хиляди, седемстотин и тридесет и осем лева, и 70 ст.) представляващи пропуснати ползи от нереализирана търговска печалба за 2019 г., 2020 г. и за периода 01.01.2021 г. - 18.02.2021 г., заедно със законна лихва от завеждане на исковата молба (19.01.2022 г.), до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана в тази част исковата молба за размер от 1 176, 59 ля. (хиляда и стои, и седемдесет и шест лева, и 59 ст.);

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Х. Б. **1 500 000 лв.** (един милион и петстотин хиляди лева) за причинени имуществени вреди, представляващи претендирана и частично погасена неустойка и лихви по договора от 04.01.2018 г. с [фирма], заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата

молба, до окончателното изплащане на вземането и ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана в тази част исковата молба, за размер от 72 842, 22 лв. (седемдесет и две хиляди, и осемстотин и четиридесет и два лева, и 22 ст.);

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на „Г.“ **2 500 000 лв.** (два милиона и петстотин хиляди лева) за причинени имуществени вреди, представляващи претендирана и частично погасена неустойка и лихви по договора от 31.01.2018 г. с [фирма], заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането и ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана в тази част исковата молба, за размер от 52 632, 75 лв. (петдесет и две хиляди, и шестстотин и тридесет и два лева, и 75 ст.);

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на „Г.“ Е., ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Х. Б., съразмерно на уважената част от исковата молба разноските за водене на делото и възнаграждението за адвокат, в общ размер на 26 966 лева (двадесет и шест хиляди, деветстотин и шестдесет и шест лева).

ОСЪЖДА „Г.“ Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, съразмерно на отхвърлената част от исковата молба възнаграждението за адвокат, в размер на 2 651 лв. (две хиляди, шестстотин и петдесет и един лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: